CONGRESUL XI PCR

„Desfășurarea unei permanente activități politico-ideologice și de educație socialistă reprezintă o necesitate obiectivă in întreaga perioadă de construire a socialismului și comunismului, o componentă esențială a procesului de făurire a noii societăți. Noi considerăm și am considerat intotdeauna că menirea istorică a socialismului este nu numai de a elibera omul de asuprire și exploatare, de a asigura bunăstarea lui materială, ci de a făuri o civilizație spirituală superioară, care nu se poate realiza decit prin formarea unui om nou, cu o inaltă conștiință și pregătire culturală și profesională, cu un profil social-politic inaintat".

NICOLAE CEAUȘESCU

STADIONUL — O ȘCOALĂ A EDUCAȚIEI

S-au implinit, cu citeva zile in urmă, 3 ani de la istorica Plenară a C.C. al P.C.R., din noiembrie 1971, care a adoptat un vast ansamblu de măsuri pentru îmbunătățirea activității ideologice, privită de partidul nostru ca o forță de prim ordin in transformarea revoluționară a societății, in edificarea socialismului și comunismului.

Ideile nobile și generoase cuprinse în documentele Plenarei, au găsit o strălucită sintetizare în Proiectul de Program al Partidului, care va fi supus dezbaterii și aprobării celui de al XI-lea Congres. Sint acreditate și ridicate la o inaltă putere principiile eticii și echității socialiste, menite să devină un veritabil cod al muncii și vieții comuniștilor, al intregului popor.

In concepția partidului nostru, omul nou, al societății noi, trebuie să se caracterizeze nu numai printr-o temeinică pregătire politico-ideologică și profesională ci și printr-o morală superioară. Așadar, paralel cu înfăptuirea societății socialiste multilateral dezvoltate și trecerea treptată spre comunism, documentele Congresului al XI-lea preconizează o uriașă operă care vizează arhitectura spirituală a societății, modelarea conștiinței omului.

Prin trăsăturile sale, prin mijloacele de care dispune și — mai ales — prin comandamentele care-i stau în față, mișcarea sportivă se socotește implicată direct în această acțiune de o anvergură unică. Pentru că, in vastul arsenal educațional, sportul ocupă un loc însemnat, are capacitatea de a contribui la creșterea unor generații nu numai puternice și viguroase din punct de vedere fizic, dar și posesoare ale unor inalte virtuți de caracter. Dragostea de patrie, stima față de muncă, cinstea, curajul, abnegația, fac parte integrantă din sport, din actul dificil dar responsabil al pregătirii și perfecționării sportive, din întrecerea sportivă însăși.

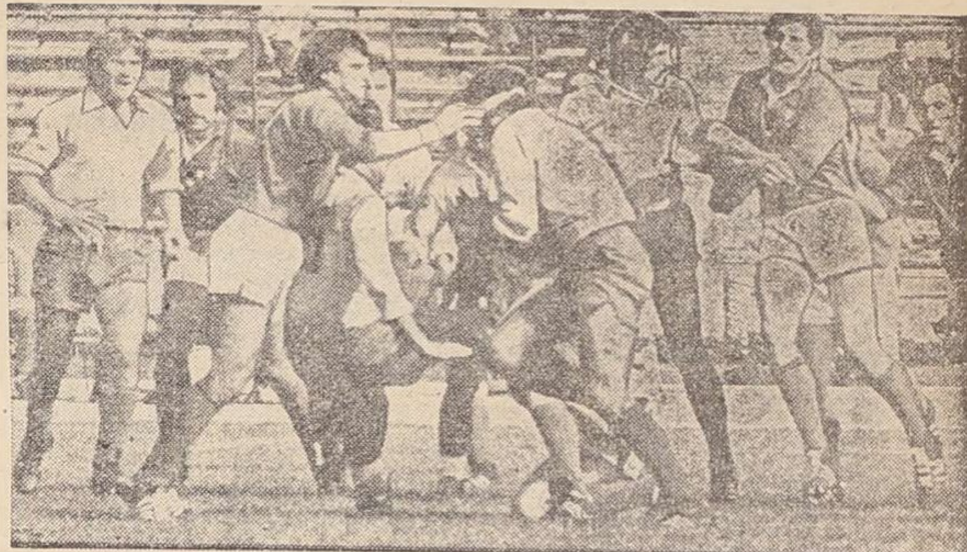
Angajată ferm pe acest drum, condusă și îndrumată de partid, mișcarea noastră sportivă își propune să-și intensifice eforturile, să transforme tot mai mult stadionul intr-o mare școală a educației !

O ADEVĂRATĂ FAMILIE...

15—10 la seniori, 13—3 la tineret. Ce frumos „sună" aceste victorii ale echipelor României, înregistrate în fața unor adversari dintre cei mai redutabili, cum sint rugbyștii francezi ! Semnificația acestor frumoase succese nu trebuie căutată **numai** în pregătirea fizică sau cea tehnico-tactică. Ea ține și de un alt resort, la fel de important ca procesul de instruire propriu-zis.

În activitatea sa, conducerea tehnică a lotului a avut în vedere, ca un obiectiv central, **crearea unui climat de muncă asiduă, de seriozitate, dar și de încredere.**

Noul climat asigurat lotului reprezentativ de rugby, încă din anul trecut, înaintea meciului de la Valence, a avut în vedere apropierea dintre generații, omogenizarea acestora, în primul rînd pe plan sufletesc. Antrenorul federal **V. Irimescu** a fost perseverent în materializarea acestui deziderat, procedînd cu răbdare și tact, mai mult decit un tehnician, ca un autentic pedagog. Numai asa **Dumitru** sau **Munteanu** nu s-au simțit în nici o clipă stingheri, atunci cind acționau în grămezi sau în margine, alături de **Postolache** sau **Pop, Dinu** sau **Ciornei.**

Un moment specific marii încleștări sportive dintre rugbyștii români și cei francezi, in care victoria a fost decisă de spiritul colectiv al echipei noastre

„Experiența Valence", echivalentă aproape cu o victorie (6—7) a fost repetată, amplificată anul acesta în fața aceluiași adversar, totdeauna decis să-și etaleze virtuțile, marile sale calități, cum este XV-le Franței. O experiență îndrăzneață, privită din afară nu de puțini cu neîncredere, cu teamă. In lot, însă, apropierea dintre generații a condus la o sudură puternică. „Bătrînul" Ciornei ne spunea înainte de meciul de la 13 octombrie : **„Ceea ce va contribui decisiv la victoria noastră asupra francezilor va fi vigoarea noastră fizică și spirituală, realizată prin această familie alcătuită din jucători foarte tineri, tineri și vîrstnici. O familie unită și puternică !"**

Dinu, Postolache, Nica, Durbac, Pop, Nicolescu, ceilalți rugbyști cu un stagiu mai îndelungat în lotul reprezentativ au gîndit și s-au exprimat la fel. **OMOGENITATEA SUFLETEASCĂ** a echipei era o realitate, ea se crease prin muncă și **prin încredere. „N-a existat în nici un moment, la pregătire sau în timpul meciului** — ne mărturisea **Munteanu,** jucător promovat de **curînd de** la „cadeți" — **senzația că cineva este de prisos, că este inutil. Chiar și atunci cind vreunul dintre noi, dintre cei mai tineri a greșit, am putut auzi astfel de îndemnuri : „Nu-i nimic, puștiule, gata, mergem inainte, și mai atenți, cu mai mult curaj !" Nu vă dați seama ce efect moral pot avea aceste cuvinte acolo, în teren, în toiul încleștării sportive...".**

Antrenorul federal, **Valeriu Irimescu** și alături de el, antrenorul **Petre Cosmănescu,** au nu numai marele merit de a fi condus la victorie echipele noastre, într-o dublă dispută cu tot ce are mai valoros rugbyul francez, ci și pe acela de a fi creat în eșalonul fruntaș al sportului cu balonul oval de la noi **O ADEVĂRATĂ FAMILIE,** în care sportivii, indiferent de vîrstă, muncesc cu conștiinciozitate, cu spirit de răspundere, acordîndu-și reciproc respectul, prețuirea și încrederea !

Tiberiu STAMA

PRIN MUNCĂ, PENTRU VIAȚĂ

Alături de marea contribuție pe care o aduc la fortificarea organismului pentru a face față solicitărilor mereu crescinde — pe toate planurile — ale vieții moderne, educația fizică și sportul pun un deosebit accent și pe cultivarea unor înalte trăsături de caracter — dragoste față de patrie și popor, devotament, voință, curaj, perseverență, stăpînire de sine, loialitate, disciplină — trăsături ce trebuie să caracterizeze pe toți cetățenii patriei noastre.

Un rol de seamă în materializarea acestor principii pedagogice revine în școală **profesorului de educație fizică.** În colaborare cu celelalte cadre didactice, el trebuie să-l pregătească pe tînărul sportiv nu numai pentru performanță și concurs, ci și pentru viață, pentru a deveni un om util societății, bine pregătit profesional, cu o conduită cetățenească ireproșabilă.

„Acesta este, de altfel, țelul nostru, al tuturor celor care lucrăm la catedră — ne spunea prof. **Marinel Oancea,** directorul Școlii sportive nr. 1 din Capitală. **Doar transpunerea mecanică a unor principii pedagogice nu poate da rezultate. Numai o muncă neobosită, o permanentă colaborare cu organizația U.T.C. și cu școala căreia îi aparține sportivul, cu familia, pentru a avea un control continuu și eficient, oferă garanția succesului pedagogic".**

O confirmare a celor afirmate mai sus ne-o oferă cicliștii **Romică Simion, Adrian Bumbac** și **Sorin Dumitrescu,** judoka **Daniel Lupu, Ionel Calotă** și **George Marinescu,** jucătorii de tenis de masă **Virginia Popa, Veronica Petrini** și voleibalistul **Dan Radu,** canotorii **Costin Chelaru, Ion Popa** și **Dragoș Buricescu,** scrimerii **Luminița Popa, Georgeta Popa, Nicușor Alexe** și **Petrică Buricea** — ca să numim doar pe cîțiva dintre elevii acestei școli. Ei sînt nu numai fruntași la învățătură, dar și în sport, lucru confirmat de includerea lor în loturile naționale de juniori și tineret.

Sorin Dumitrescu, elev la Liceul de electronică, ne mărturisea că : **„Prin sport am învățat să nu dau înapoi în fața greutăților, să muncesc cu perseverență pentru continua perfecționare. O dată cu terminarea școlii, voi duce la locul de muncă deprinderi care, cu siguranță, îmi vor fi de mare folos, ele fiind căpătate în timpul pregătirii sportive".**

„În plus — a adăugat prof. Cristian Ciobanu — **în cadrul activității sportive se face educație prin și pentru colectiv. O individualitate, oricît ar fi ea de puternică, trebuie să se subordoneze celorlalți coechipieri pentru a-și pune cît mai bine în valoare calitățile. A învăța de tînăr să muncești în colectiv are drept urmare un anume comportament, ce te ajută pe tot parcursul vieții".**

Sportul se înscrie, așadar, printre sectoarele de activitate socială care modelează caracterul tinerilor, contribuind efectiv și eficient la formarea unor oameni de nădejde, capabili să răspundă cu succes sarcinilor profesionale, să aibă o comportare și o ținută moral-cetățenească exemplară.

Emanuel FÂNTÂNEANU

„SECȚIA SE MÎNDREȘTE CU COMUNISTUL CONSTANTIN POPOVICI"

Douăzeci de ani din cariera unui sportiv... Iată un element care, oricind, trezește interesul celui ce ar vrea să pătrundă în intimitatea celor peste 7 300 de zile dintr-o viață. Constantin Popovici — *un nume care în lumea tenisului de la noi este privit cu respect și admirație — va împlini în curind două decenii de cind activează la clubul Steaua. General lt.* Constantin Popa, *președintele secției de tenis a clubului militar, făcea o remarcă.* „Comportare demnă, dăruire pentru culorile clubului, atitudine combativă — iată pe scurt calitățile lui Constantin Popovici. Dar nu este totul. Cerința formulată de noi, anume respectarea cu strictețe a celor trei D: Disciplină, Dirzenie, Dăruire, și-a găsit ecoul cel mai favorabil în structura acestui sportiv".

Nu știm dacă aceste frumoase cuvinte au fost incluse în caracterizarea pe care Biroul organizației de partid a clubului a făcut-o lui Constantin Popovici, atunci cind a pus în discuția comuniștilor cererea acestuia de primire în rîndurile partidului. Știm însă precis că tovarășii săi de organizație, ceilalți jucători de tenis, comuniștii Ilie Năstase, Petre Mărmureanu, Eleonora Dumitrescu *il cunosc și îi apreciază aceste trăsături de caracter. Cel care l-a învățat să joace tenis, antrenorul* Constantin Chivaru, *ne spune:* „In secția de tenis a clubului nostru Constantin Popovici este totdeauna un element de comparație atunci cind dorim să oferim mai tinerilor sportivi exemple de atitudine cinstită, corectă, tovărășească".

Campion de juniori al României în două rînduri, component al echipei de Cupa Galea, participant la numeroase turnee în trei continente ale lumii, Constantin Popovici — în ciuda timpului mult pe care i l-a răpit și i-l ia performanța — urmind exemplul părinților săi, și-a zidit el însuși o familie trainică. „Cind mă întorc acasă după un meci mai greu — *avea el să ne spună* — soția mea Rodica, copiii mei, Ileana și Andrei, îmi oferă cel mai îndrăgit cadru de reconfortare și reîmprospătare a forțelor".

Un sportiv care întrunește atitea calități, apreciat unanim de colegii de echipă, de antrenori și de comandanții clubului, face cinste organizației de partid în care activează.

Ion GAVRILESCU

MISIUNEA A FOST ÎNDEPLINITĂ!

Există în sport, ca și în alte domenii de activitate, exemple de tineri care dau dovadă de un admirabil curaj de stăpînire de sine în îndeplinirea misiunii, pentru atingerea scopului propus. Despre un asemenea act este vorba în rîndurile de mai jos.

Tinăra **Maria Milian,** tehniciană la Intreprinderea de Autocamioane din Brașov, urmează în prezent, cursurile de pregătire în cadrul Aeroclubului „Gheorghe Bănciulescu" din Ploiești, făcînd parte din prima grupă de fete candidate la brevetul de pilot de avion.

Era o zi obișnuită de zbor. Maria Milian se afla în văzduh, singură la bordul „Zlin"-ului ; se pregătea pentru venirea la aterizare. O temă obișnuită, dar deodată în difuzorul stației de radio de pe sol, de unde instructorul, maestrul emerit al sportului **Ștefan Calotă,** dirija activitatea, răsună apelul : **„Sînt Rîndunica 05. Fraga! Fraga!... nu iese trenul de aterizare!"** Vocea suna ca un alarmant S.O.S. Instructorul, surprins și el, știa că în asemenea cazuri cel mai important lucru este calmul. Așadar : **„Atenție, Rîndunica 05. Aici Fraga. Fii calmă. Rămîi la 600 m. Verifică din nou contactele după indicațiile mele : generator curent, manevră tren, rezervă tren...".**

„Fraga, totul este pus pe „tren scos". Dar nu vrea să iasă, tovarășe instructor".

„Rîndunica, rămîi la 600 m!" Instructorul a decolat precipitat, cu un alt avion, și iată-i, aripă la aripă. **„Maria, încercăm încă o dată : contact generator, contact tren...".** Dar trenul se încăpățîna. Instructorul a aterizat pentru un consult cu ceilalți specialiști. Milian a rămas în zonă, patrulind calm — un calm pe care numai o serioasă pregătire i-l putea da. Jos, s-a luat hotărîrea să se încerce comanda de avarie, iar dacă nu va ieși trenul să se aterizeze „pe burtă".

Și din nou pilotul Calotă s-a ridicat în aer. **„Rîndunica, fii atentă la mine : trage maneta de avarie".** O văzu pe fată aplecîndu-se sub tabloul de bord și avionul a început să cadă. **„Rîndunica 05, ce faci? Redresează și vino la 600".** Z.L.K.-ul redresă și manevra a început din nou. Dar trenul refuza să iasă. Aterizarea „pe burtă" ar fi însemnat, poate, avarierea avionului. Calotă ezita să ia o asemenea hotărîre. Trebuia să mai încerce. **„Rîndunica, încearcă manevre brutale. Cît se poate. Acționează brusc pe comenzi".** Avionul se zbătea acum în aer ca o jucărie zgîlțîită de un copil rău. Au urmat clipe lungi, de încordare. Și, deodată, în căștile instructorului a răsunat apelul : **„A ieșit, tovarășe instructor ! A ieșit...".**

A urmat o aterizare perfectă și eleva-pilot Maria Milian s-a prezentat la raport : **„Tovarășe instructor, misiunea a fost îndeplinită cu bine !"** Au urmat îmbrățișări, citarea prin **„Ordin de zi"** pe aeroclub.

Ce se întîmplase ? Sursa de curent a bateriilor a scăzut brusc, trenul s-a blocat și n-a putut fi scos nici măcar cu avaria. S-a ivit, cu toată asistența tehnică perfectă, neprevăzutul. Dar curajul tinerei fete, stăpînirea de sine, precum și experiența instructorului, au reușit să rezolve cazul cu bine. Tînăra Maria Milian, posesoare și a brevetului de pilot planorist, educată la școala aerodromului și a organizației U.T.C. din Intreprinderea de Autocamioane din Brașov, întreprindere în care lucrează și părinții ei, face parte din generația de elevi care promit a fi piloți de nădejde în aviația noastră.

Viorel TONCEANU

ȘI-AU FĂCUT DATORIA...

De la Baia Mare am străbătut un drum de peste 30 km pînă în comuna Somcuța Mare. Am revăzut complexul sportiv al Liceului din această localitate, bituminizat anul trecut. Am aflat că peste terenurile de handbal, baschet, volei si tenis, precum și peste pista de atletism și băncile vopsite în culori vii, care străjuiau fiecare spațiu de sport, au trecut apele revărsate de inundațiile provocate de ploile torențiale de astă primăvară. Apele s-au retras, dar după puțină vreme au revenit și mai furioase de pe dealurile Berchez și Cioltului, deteriorînd grav zestrea sportivă a școlii.

În fața acestei situații, profesorii și elevii au hotărît, ca pe o datorie a lor, să readucă pe chipul școlii zîmbetul, de neînlocuit, al sportului. Și, cu mic, cu mare, elevii și profesorii, înarmați cu lopeți și tîrnăcoape, au săpat, două lungi canale, apărînd astfel baza sportivă și clădirea liceului de mîlul adus de revărsarea apelor. Pînă la începerea actualului an de învățămînt, terenurile de handbal, volei, baschet și tenis au fost redate activității. În aceste zile, se recondiționează pista de atletism.

— Am adus **borduri,** ne explică directorul adjunct al liceului **Vasile Albu, pentru a delimita** fiecare **teren de sport. Alături de pista de atletism trasăm și o pistă aplicativă pentru pionieri, iar cu banii proveniți de pe urma muncii depuse de elevi, în orele lor de răgaz, la stringerea fructelor de la I.A.S., vom cumpăra materialele necesare înfrumusețării bazei sportive, pentru ca aceasta să-și primească oaspeții în haine noi.**

C. PĂDUREANU